

POVEȘTI ILUSTRATE

BRUNO ȘI AUTOBUZUL CU ROȚI ROȘII

Un drum în care fiecare prieten are loc

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Clopoțelul dimineții

Soarele abia lumina acoperișurile când ursul Bruno deschise garajul. Înăuntru îl aștepta autobuzul galben, cu acoperiș alb și patru roți roșii, rotunde ca merele din livadă. Bruno șterse parbrizul și verifică ușa, luminile și frânele.

Astăzi urma să ducă prietenii la parcul de pe deal. Agăță lângă volan un clopoțel de alamă și îl atinse ușor.

- O călătorie bună începe cu grijă, spuse el. Avem vreme să ajungem împreună.

POVESTEA · 2 / 25

O bancă pentru fiecare

Bruno păși printre băncile autobuzului. Pe una puse o pernuță pentru călătorii mici, iar sub alta așeză un coș gol. Se gândi că cineva ar putea avea un bagaj care se rostogolește.

La ultima bancă găsi o frunză uscată. O scoase afară, apoi deschise ferestrele cât să intre aerul răcoros.

Pe bord stătea harta drumului: două stații în orășel, livada și, la capăt, parcul. Bruno o privi și porni liniștit către prima oprire.

POVESTEA · 3 / 25

Mira așteaptă la stație

La adăpostul cu acoperiș verde aștepta iepurașa Mira, în pelerina ei mov. Ținea la piept o sacoșă cu șervețele și o păturică pentru picnic. Când văzu autobuzul, urechile i se ridicară de bucurie.

Bruno opri lângă trotuar și deschise ușa numai după ce roțile rămaseră nemișcate.

- Bună dimineața, Mira! Urcăm pe rând.

Iepurașa puse lăbuța pe bara de sprijin și urcă treptele. Dinăuntru, orașul părea deja o poveste nouă.

POVESTEA · 4 / 25

Locul de lângă geam

Mira alese banca din față. De acolo putea vedea grădinile și, printre scaune, mâinile lui Bruno pe volan. Își așeză sacoșa lângă picioare, ca să nu încurce trecerea.

- Oare vine și Pufi? întrebă ea.

Bruno arătă către trotuar. Pisicuța portocalie tocmai apărea de după brutărie, cu fularul verde fluturând și cu un pachețel strâns la piept.

Mira îi făcu semn cu lăbuța, dar rămase așezată. Autobuzul încă aștepta, iar prietena ei avea timp să urce în siguranță.

POVESTEA · 5 / 25

Pachețelul lui Pufi

Pufi urcă ținând cu grijă pachețelul. Înăuntru erau biscuiți pentru picnic, iar pisicuța se temea să nu îi sfărâme. Se uită la băncile libere, apoi la locul de lângă Mira.

- Pot să stau cu tine?

- Sigur. Pachețelul îl putem pune în sacoșa mea, să nu alunece.

Pufi răsuflă ușurată. Își potrivi fularul și se așeză. Bruno le întrebă dacă sunt pregătite, închise ușa și porni încet, fără să le zguduie gustarea.

POVESTEA · 6 / 25

Orașul trece pe lângă geam

Autobuzul urmă drumul dintre căsuțe. Mira număra porțile verzi, iar Pufi căuta florile galbene. La o trecere, Bruno opri și lăsă o familie de rațe să ajungă pe celălalt trotuar.

- Suntem aproape de parc? întrebă Pufi după prima cotitură.

- Mai avem un prieten de luat și o livadă de străbătut, răspunse Bruno.

Mira deschise harta de pe pliantul stației. Acum drumul nu mai părea doar lung: avea locuri de descoperit, unul după altul.

POVESTEA · 7 / 25

Călătorul de lângă livadă

La a doua stație stătea Tobi, ariciul cu căciuliță albastră. Pe ghimpi îi rămăsese un măr roșu, prins după ce trecuse pe sub o creangă joasă. Tobi îl aducea la picnic și pășea foarte drept, să nu-l scape.

Bruno opri, iar Mira îl salută de la geam.

- Avem loc și pentru tine, și pentru măr!

Tobi zâmbi. Urcă încet, însă la ultima treaptă mărul se clătină. Ariciul se opri și așteptă să se liniștească înainte de a merge mai departe.

POVESTEA · 8 / 25

Un bagaj cam rotund

Bruno îi arătă lui Tobi coșul de sub bancă.

- Fructele călătoresc mai bine aici, îi spuse. Pot să te ajut să-l așezăm?

Tobi se uită la mărul lui lucios. Îi plăcea că toți îl observaseră și se gândi că îl putea ține nemișcat încă puțin.

- Îl păstrez cu mine până la parc, răspunse el.

Bruno nu porni imediat. Îi ceru să se așeze bine și îi aminti să spună dacă are nevoie de ajutor. Coșul rămase la îndemână.

POVESTEA · 9 / 25

Cântecul roților

Pe lângă livadă, drumul era drept și neted. Mira bătu ușor ritmul cu degetele pe genunchi. Pufi începu un cântecel, iar Tobi îi ținu isonul, atent să nu se miște prea mult.

Bruno asculta și zâmbea. El nu bătea ritmul pe volan; privirea îi rămânea la drum.

Prin ferestre se vedeau mere, fluturi și o moară albă. Călătorii descoperiră că puteau cânta încetișor și totuși auzi clopoțelul și vorbele șoferului. Autobuzul părea acum o căsuță pe roți.

POVESTEA · 10 / 25

Hopul galben și negru

Dincolo de livadă apăru un limitator de viteză. Bruno încetini din timp și le spuse că urmează un mic hop. Mira strânse sacoșa între lăbuțe. Pufi se sprijini de spătar.

Tobi încercă să stea drept, dar mărul nu avea de ce să se țină. Când roțile din spate trecură peste ridicătură, fructul sări de pe ghimpi și căzu pe podea.

Se auzi un pocnet moale, apoi un huruit rotund. Mărul porni printre bănci, iar Tobi se făcu mic de rușine.

POVESTEA · 11 / 25

Mărul călător

Mărul se rostogoli până sub banca Mirei. Pufi se aplecă, gata să-l urmărească, dar vocea calmă a lui Bruno o opri.

- Rămâneți așezați. Îl luăm când oprim.

Bruno trase în locul de oprire de lângă livadă. Abia după ce autobuzul se opri și ușa rămase închisă, se întoarse către călători.

La început îi venise să râdă de mărul grăbit. Când văzu însă ochii lui Tobi, zâmbetul lui se schimbă într-o privire blândă. Prietenul lor avea nevoie de ajutor.

POVESTEA · 12 / 25

Nu râdem de un prieten

Tobi își privi lăbuțele.

- Am vrut să-l duc singur. Acum toți ați văzut ce-am făcut.

Mira se întoarse spre el.

- Am văzut un măr care s-a rostogolit. Nu înseamnă că tu ai stricat excursia.

Pufi dădu din cap. Și ea scăpase odată o cutie cu creioane, iar cineva o ajutase să le strângă. Bruno îi întrebă dacă vor să caute împreună fructul. Tobi ridică privirea și, pentru prima dată de la hop, răsuflă în voie.

POVESTEA · 13 / 25

Căutarea de sub bancă

Bruno puse coșul pe culoar și îngenunche lângă prima bancă. Mira arătă locul în care dispăruse mărul, iar Pufi îi făcu loc șoferului să privească.

Fructul se oprise lângă un picior de scaun. Nu era spart, doar avea pe coajă un fir de praf.

- L-am găsit! spuse Bruno.

Îl ridică și i-l întinse lui Tobi. Ariciul îl primi cu amândouă lăbuțele. Acum îi părea mai important să ajungă întreg la picnic decât să-l poarte ca pe o podoabă.

POVESTEA · 14 / 25

Coșul își găsește rostul

Tobi puse mărul în coș. Mira împături un șervețel și îl așeză dedesubt, iar Pufi potrivi alături sacoșa cu biscuiți. Bagajele nu se mai puteau lovi unele de altele.

- Data viitoare cer ajutor mai devreme, spuse Tobi.

- Și noi îți răspundem fără să te grăbim, adăugă Mira.

Bruno fixă bine coșul sub bancă. Se uită la fiecare călător, verifică dacă sunt așezați și reveni la volan. Mica oprire nu le luase bucuria drumului; îi făcuse mai atenți unii la alții.

POVESTEA · 15 / 25

Dealul care părea nesfârșit

Drumul începu să urce printre ierburi înalte. Autobuzul înainta mai încet, iar Pufi își lipi nasul de geam, căutând acoperișul stației din parc.

- Dacă ne mișcăm atât de încet, mai ajungem azi?

Bruno râse blând.

- Motorul muncește la urcuș. Mergem în ritmul potrivit drumului.

Mira găsi pe hartă linia întortocheată a dealului. Îi arătă lui Pufi că nu se rătăciseră. Uneori, să înaintezi încet era chiar felul bun de a ajunge unde îți doreai.

POVESTEA · 16 / 25

O priveliște pentru Tobi

La cotitura de sus, Tobi nu vedea decât spătarul din față. Mira observă cum își ridica boticul, încercând să zărească moara din vale.

- Când oprim la parc, îți arăt eu tot ce am văzut, promise ea. La întoarcere poți sta lângă geam.

Tobi zâmbi. Nu trebuia să se ridice în mers și nici să se supere că nu prinsese primul loc.

Pufi începu să descrie peisajul: un acoperiș roșu, trei meri și o potecă albă. Tobi închise ochii o clipă și și le imagină.

POVESTEA · 17 / 25

Acoperișul roșu

După ultimul viraj apăru stația parcului. Avea un acoperiș roșu și, alături, un nuc mare. Dincolo de gard se vedeau leagănele și fântâna.

Bruno opri autobuzul lângă trotuar. Niciun călător nu sări de pe bancă înainte să-l audă spunând că pot coborî.

Mira luă păturica, Pufi biscuiții, iar Tobi coșul cu mărul. De data aceasta ariciul nu încercă să care totul singur. Îl rugă pe Bruno să-i țină coșul cât cobora treptele, iar Bruno îl ajută bucuros.

POVESTEA · 18 / 25

Picnicul de sub nuc

Prietenii întinseră păturica la umbra nucului. Mira așeză șervețelele, Pufi desfăcu pachețelul, iar Tobi puse mărul în mijloc. Bruno aduse apă și spălă fructul înainte de a-l împărți.

Mărul avea o urmă mică de la căzătură, dar mirosea dulce și proaspăt.

- A făcut o călătorie mai zbuciumată decât noi, spuse Tobi.

Acum putea râde și el de întâmplare. Prietenii râseră împreună cu el, apoi își împărțiră feliile și biscuiții. Nimeni nu rămase fără gustare.

POVESTEA · 19 / 25

Ce aduce fiecare

După picnic, Mira propuse să se joace de-a călătoria. Pufi făcu din frunze bilete, iar Tobi așeză patru pietre rotunde pe post de roți. Bruno adună câteva crenguțe pentru conturul autobuzului.

- Eu n-am adus nimic pentru joc, spuse Tobi, privind mâinile goale.

Pufi arătă spre pietre.

- Ba da. Tu ai găsit roțile.

Tobi se uită la autobuzul lor de pe iarbă. Înțelegea acum că poți avea ceva de oferit chiar și atunci când nu ai cel mai mare pachet.

POVESTEA · 20 / 25

Un călător mic de tot

Lângă păturică se opri o buburuză. Pufi voia s-o urce pe o frunză și s-o ducă la autobuzul de pietre. Mira o rugă să aștepte: gângania își căuta drumul printre firele de iarbă.

Prietenii mutară o crenguță din calea ei. Buburuza trecu pe dedesubt și ajunse la o floare.

Tobi o urmări până sus.

- Și ea are o călătorie, spuse el.

Bruno încuviință. Parcul era al tuturor, inclusiv al vietăților pe care le puteau vedea numai dacă priveau cu răbdare.

POVESTEA · 21 / 25

Strângem înainte de plecare

Când umbra nucului se lungi, Bruno le aminti că se apropie ora întoarcerii. Pufi ar fi vrut încă un joc, dar își văzu șervețelul lângă coș și se apucă să strângă.

Mira scutură păturica de firimituri deasupra coșului de resturi. Tobi adună ambalajele și verifică iarba de sub bancă.

Nu luau pietrele și crengile acasă; le puseră la loc pe marginea aleii. Când terminară, locul de picnic era curat, gata să-i primească pe următorii vizitatori ai parcului.

POVESTEA · 22 / 25

Locul promis

La autobuz, Mira se opri lângă prima bancă și îl chemă pe Tobi.

- Ți-am păstrat locul de lângă geam.

Ariciul se așeză cu grijă. Mira trecu lângă Pufi, pe banca următoare. Nu pierduse priveliștea: acum o putea asculta și prin ochii prietenului ei.

Bruno le verifică bagajele. Coșul era fixat sub bancă, iar pelerina Mirei nu rămăsese prinsă în ușă. Clopoțelul sună o dată, anunțând începutul drumului spre casă.

POVESTEA · 23 / 25

Livada de la întoarcere

La coborâre, Tobi recunoscu moara despre care îi povestise Pufi. Văzu apoi livada, limitatorul galben și negru și locul în care opriseră pentru măr.

- Aici mi-a fost rușine, spuse încet.

Mira îi răspunse de pe banca din spate:

- Și aici ne-ai lăsat să te ajutăm.

Tobi privi din nou marginea drumului. Același loc păstra acum două amintiri, iar cea bună era mai mare. Se rezemă mulțumit de spătar și le arătă prietenelor o pasăre care zbura peste meri.

POVESTEA · 24 / 25

Pe curând, prieteni!

Autobuzul opri pe rând la stațiile din orășel. Pufi își luă fularul și pachețelul gol, Mira păturica, iar Tobi coborî fără niciun bagaj care să se rostogolească.

Înainte de a pleca, ariciul se întoarse către Bruno.

- Mulțumesc că ai oprit și că nu m-ai certat.

- Mulțumesc că ne-ai spus cum te simțeai, răspunse ursul.

Prietenii își făcură semne de la marginea trotuarului. Autobuzul galben porni către garaj, cu roțile roșii strălucind în lumina după-amiezii.

POVESTEA · 25 / 25

Drumul făcut împreună

Seara, Bruno așeză coșul la locul lui și închise ferestrele. În autobuz era liniște, dar parcă mai auzea cântecul celor trei prieteni și râsul de sub nuc.

Tobi păstrase o sămânță de măr pentru colecția lui. Când se uita la ea, își amintea că nu trebuie să ascundă o greșeală ca să rămână iubit.

Călătoria îi învățase pe toți același lucru: un drum este mai bun când avem grijă unii de alții, împărțim locul și cerem ajutor la timp. Iar ajutorul oferit cu blândețe poate transforma rușinea într-o amintire frumoasă.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Autobuzul cu roți roșii.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.